

(۳۸۳)

بيان احکام

این خانه دلیل سنت برگمال دولت و جالت سلطنت و علوقدار
و معموم فرمان و اتفاقات قواعد خلافت و فرمانروائی و اتفاق قوانین
نصفت و جهان پیروائی و برآمد حاجات و حصول آمال و معاهده
طالع و مظاهرت افعال و تصرف یافتن بر ولایات و ممالک سلطنت
کشتن در میادین و معارک و اطاعت و اتفاقاً عرضشان و متابعت
و خراج گذاری نخوت مذشان و راً رتبگی جاه و دولت و بلندی
میمت انصاف و معدالت و کمال مطوط و نهایت صفات و چون
پیمت عاشر برج ثابت و صاحبیش در وقت و قوی هال سنت دلالت
می کند پر ثبات ملک و دوام سلطنت و استقرار قواعد
شوکت وابهت •

خانه پازدهم برج جوزا صفت

که خانه عطارد و شرف راح سنت و مرکز این خانه درجه پنجم
ازین برج سنت که حد عطارد و وجه مشتری و اثنا عشریه قمر و نه
به ریزی و هفت به ریزیان عطارد و آذربجان آفتاب سنت
ورب مثلثه زحل سنت بشرکت مشتری و این درجه مذکور و تیره
سنت و عطارد که صاحب این برج سنت درین خانه واقع شده و
سهم السعاده و آفتاب نیز در همین خانه اند •

بيان احکام

این خانه دلالت میکند برآنکه نقش هر مامول که بر لوح ضمیر
قدس ارتضام پاید عقیریب بحصول گراید و شاهد هر امید که در

(۳۸۴)

پذیرشگاه خاطر اقدس جلوه نماید از پرداز غیب بخوبین صورتی چهرا
کشاید و دلیل سنت بر وجود ملازمان صافی مقیدت بکدل و پکرگ
و فراهم آمدن بندهای کل آکاه قوی فرهنگ و تونیق یادتن ایشان
بنقدیم خدمات مرضیه و حل مهمات معصله و اشتهر مکارم ذات
وصفات و انتشار صیت ذیک نامی در اقطار و جهات را اظهار محبت
و داد حافظین نمی‌شان و ارسال رمل و رسانیل باین آمدان سپهر
نشان و همیشه در مقام متابعست و پکرگی بودن ایشان *

خانه دوازدهم پرج سرطان سنت

که خانه قمر و شرف مشتری سنت مرکزان خانه درجه هفتم
سنت ازین برج که حد مریخ و وجه زهره و اندی عشریه و نه بهر عطارد
وهفت بهر زحل و ذریجان قمر و آذرجان زحل سنت و این درجه
صونت و قیمه سنت و مستوای بیرون خانه قمر سنت و او در خانه
شرف و قوی حال *

بیان احکام

این خانه دلالت می‌کند مرآیکه دشمنان و مخالفان اگرچه
بدهیوی ملک و درامت بر خیزند و گرد خلاف و نزاع افگیزند عاقبت
منکوب و مخدول و برخی آواره و بعضی مقتول گردند و دلیل
سنت پر محفوظ بودن ذات بدینهال از آبات عین الکمال
و عدم تضرر پیکر مقدس در مواقع اخطار و احوال و معارک
درزم و قدال و آرستگی این دولت خدا داد به فیلان فلک
توان گوہ پیکر و هیوانان دبو هیکل پری منظر و مراکب باد سیر

(۳۸۰)

برق رفتار و خیول و دراپ بسیار بروز دانان اسرار فلکی و دقیقه
منجان اوضاع آسمانی پوشیده نیست که چه مایه نظرات بعد درین
طالع همایون چشمی اند و چه انوار شرف و میمانت از مطالع آن
روی نموده چون بمیامن تاییدات ممایی و تقدیرات میجانی
بزیور جمیع معادات محلی و از شخص همه نحسات معزی هست
و قادر هست که طالع جلوی باشند باشند شرائط و ارتفاع محدودرات
بدین مذابه آرامش و پیرامده باشد دلیل هست برآنکه این اورنگ
نهین کشور اقبال را ترقی باعلمی مدارج جاه و جلال و عرج باقصی
معارج هنر و کمال که کم کسی از سلاطین ذمی شان و خواقین
گردون نشان را مذل آن دست داند باشد روی نماید و انوار این
دولت آسمان بسطت چون پرتو مهر مذیور جهان تاب و عالم گیر
گشته اکثر ممالک ربع مسکون بتصرف اولیاء این حمله هست روز

انزون در آید *

ذکر وضع ناریخ مجدد از مبدای ایام هالم

آرائی این زیب اورنگ کشور کشائی

بر واقفان حقائق اوضاع روزگار و فاظران دفاتر لیل و نهار
پوشیده بماند که چنانچه ضبط روز نامه و قائم یومیده باز بسته بتعیین
ماه و سال و محاسبه موافق کونیده بی تبیین ازمنه و اوقات محل هست
همچنین حفظ سرنشیه حودث ایام و تصاریف دهور و اعوام را

(۲) در آید مستبعد نیست *

(۳۸۹)

از تقدیر مبدای معین ناگزیر و مسلسله اطلاع بر وقایع دوران باعتبار
غرض بدایت جزئی از زمان انتظام پذیر است لاجرم از مبدای
ظهور آمریکش ناظمان مفاظم دانش و بیانش به جهت قبیط
 دقائق اطوار عالم و حفظ مراتب احوال بدنی آدم بعد از تقدیر ازمنه
د اوقات بمقادیر حرکات و اوضاع علوبات پیوسته جزئی خاص از
مسلسله زمان را که حامل ظهور شرائطی همیزم و مشتمل مبرد قوع
امری شکرف بوده مبدای اوقات موافق قرار داده مدار انصباط احوال
نشانه کون و فساد و اندازه بست و کشاد کارخانه تکوین و ایجاد بران
نهاده اند و هر چندی که بنابر طول عهد و تمادی عصر حفظ آن
هر رشته و نکاهد اشت آن قاعده تغیر یافته تا از طموع نیر سعادتی جدید
و ظهور صورت ساخته غریب پرتو نسخه بر ساحت اعتبار آن تافته است
بتوجه آن همت خنده پرداخته وقوع امری خطیر و سارح حادثه
بدیع منشای تاریخ مجدد ساخته اند و از بدرو ایجاد عالم همواره
طوانف ام را تاریخی بوده که بنای احکام معاملات دینی و دنیوی
خود برآن می نهاده اند چنانچه منقول است که نخست هبوط
حضرت ابو البشر و بعد ازان بعده نوح و ازان پس راقعه
طوفان و ازان گذشته مبعوث دیگر اندیای عالی مکان و وقوع موافق
غراحت نشان از حدوث دول و تجدد ملل منشای تاریخ بوده تا
آنکه وضع تاریخ میمفت طراز هجری زیب فهرست ازمنه را دردار
و زیفت دفاتر لیل و نهار گشته رقم نسخه بر اعتبار و اشتبهار تواریخ
ماضیه گشید و پیون سلت طائفه عجم قبل از ظهور دولت اسلام
چندین بوده که جلوس ملوك و خسروان خود را بر مریز حفمت و

(۳۸۷)

فرمانروائی منحای تاریخ می‌ساخته اند و در ایام دولت اسلام نیز این طریقہ بعمل آمده و با وجود تاریخ نرخنده هجری بواسطه بعد آن عهد معادت مهد جلوس بعضی از خوادین ذی شان مبدایی تاریخ مجدد گشته است چنانچه تاریخ جلوس ملکشاهی تا حال معتبر ارباب نجوم و در تفاویم مثبت و مرفوم است لهذا بنابر اقتضای حفت سالگین در عهد سلطنت حضرت عرش آشیانی جلال الدین محمد اکبر با شاه طاب شراه که مجدد آئین جهانگانی و مشید قوانین این سلطنت جاودانی اند بر موجب خواهش و فرموده آن حضرت فضلی پایله سریر خلافت مقل افلاطون الزمانی امیر فتح الله شیرازی و مؤمن الدارلة شیخ ابو الفضل و غیره‌ها تاریخ جدیدی وضع کرده تاریخ آله فام کرد بودند و بطريق سالهای ترکان هر دو زده سال از مبدایی جلوس اکبری یک دور قرار داده و هر سال را پنام یکی از شهور ائمہ عصری شمعی می‌سازند گردانیده نوروز سال اول را از مبدایی جلوس اکبری که مقارن و مقارب جلوس آن حضرت بود مبدایی هنوات آله ماخته بودند چنانچه در اکبر نامه بتفصیل مذکور است و در نویسندگان آرائی حضرت جفت مکانی نور الدین محمد جهان اکبر با شاه طاب مثوا جلوس جهانگیری مبنای تاریخ گشته بر همان نهیج آغاز می‌دانند از فروردین نشاط آئین رقبت اعتبار یافته و بهمان دستور قبط و قائع برخیزند و شهر شمعی قرار گرفت و بعد از آنکه هریر خلافت بجلوس اشرف اعلیٰ حضرت صاحب قرآن ذاتی والا یاده گردید آن حضرت تاریخ آله دجهان گیری را به مهندسی

(۳۸۸)

بی‌سال و ماه شمعی بود اعتبار نکرده بناای ضبط حواله و مدار
حفظ اوقات بروزی معمول اهل اسلام بر مفہیں و شهور قمری
که مبنای تاریخ هجری مت نهادند و غرّه جمادی الآخره که در
هشتم آن بر سر پر سلطنت جلوس فرموده بودند مبدای تاریخ قرار دادند
بنابرین درین عهد شرافت قریب و زمان می‌منست آئین که جهان پیر
از نیض بهار دولت شاهنشاه جوان بخت عالمگیر نشاط جوانی از سر
گرفته افسر ماظنت و فرمانروائی از تارک آسمان مایش مر بلندی
پافت و ارنگ خلافت و جهان پیرانی بفر جلوس والبس پایا
ارجماندی رمید همان هفت هفده که بشیدمه کریمه دین پروردی اقرب
بود مختار و پسند خاطر حق گزین آمده با آن طریقہ اینقه عمل
فرمودند و مدار ضبط و فائع بر سرین و شهور قمری گذاشته ظهور این
دولت گرامت نشان که هر مایه برکت کون و مکان و پیرایه شرافت
زمین و زمان بود مناطق تاریخ مجدد نمودند و اگرچه شخصتین جلوس
همایون در غرّه ماه مبارک ذی قعده سده هزار و هشت و هفت
هجری اتفاق افتاد لیکن چون لمعان انوار نصرت و فیروزی و طلوع
فیر جهان فروزی آن فرازندۀ اوایی دولت و بهروزی در ماه مبارک
رمضان این حال پرتو معادت بر جهان گسترد و طاوع اخترشوکت
و امتنقال آن بر گزیده نوالجلال در آن خجسته ایام چهره افروز بخت
و اقبال شد غرّه آن ماه مبارک اثر را که غرّه جدین معادات نامنهاهی
و حامل بروکات کوئی و آلهی بود مبدای صدین این دولت گرامت

(۲۱) پیشتر

(۳۸۹)

قریں اعتبار نموده حکم معلیٰ بخلاف پیوست که در دفاتر و تفاویم و اسناد و مذاشیر برین فقط ثبت نمایند و مدار ضبط خواهد و نگارش احوال درین صحیفه متأثر عظمت و جلال برین فرخنده تاریخ بوده حال بحال وقائع این ملطفت بی زوال برین مذوال بقید تحریر آمد چنانچه بقرار مذکور تا حال وانچه یک سال و بیست و چهار روز از عهده معادت مرد خلافت و شہنشاهی این شایسته اورنگ دین پناهی سرقوم کلک حفائق رقم گشته و قبل ازین چهار ماه وقائع ایام میدخت فرجام باادشا زادگی از هنگام اهتزاز موکب ظفر طراز بعزمت عالمگیری وکشور مقانی از خطه دولت بنده اورنگ آباد که در غرہ جمالی الاولی سنده هزار و شصت و هشت هجری اتفاق افتاده تا غرہ رمضان آن مال که مبدای اعوان این خلافت معادت قریں صحت گزارش یافته که مجموع یک مال و چهار ماه و بیست و چهار روز باشد و من بعد بیاوری معادت و سرگرمی توافق از مال دوم جلوس مصود وقائع نگار خواهد گردید امید که تا رقم شهر و اعوان و نقش لیالی و ایام بر صفحه روزگارست محامیان دفاتر تکوین و ایجاد و سحرران روز نامچه کون و فساد را خنده و شهر و این دولت اید بندهای مبنای حساب باد *

رفع بدعت نوروز و تبدیل آن

بجشن نشاط افروز جلوس مبارک

چون حافظین عجم و اکابرہ فرس بدأب و صفت جمشید که واسع آئین کسری و مختار قوانین خسروی مت عمل نموده غرہ

(۳۹۰)

خروزدین را از عدهای بزرگ میدانسته اند و بعد ازان خواقین
احلام نیز بنا بر رسم و عادت پیشیدن آن طریقه را معمول داشته دران
روز رعایت مراسم جشن و نشاط میدکرند اند لا جرم قبل ازان درین
دوایت همایون و سلطنت روز افزون نیز بصفت ملوک ملکه و خواقین
ماضیه در هر نو روز لوازم جشن و عید بعمل می آمد چنانچه در
عهد سلطنت اهلی حضرت هم این طریقه معمول بود و رسمخ این
بدعثت پهلویه رسیده بود که عوام اذاس این روز را در تعظیم و
رعایت حرمت ڈانی عدهاین می شمردند و از ایام متبرکه گمان
می برند از انجا که این پادشاه مؤید حق آگاه را همواره همت و اهتمام
نمود شریعت پیرا بر رفع آثار بدمعت و نصیح اطوار جا همیست
مقصور و طبع حق پسند حقیقت پیویش از رسوم و قواعد که نه بر
قانون شرع و سنت باشد نفور است رفع آ، بدمعت مستمرة که از
آثار عجم و اطوار مخصوص است از ضروریات دین پیوی دلوازم
شریعت گستری شمرده حکم فرمودند که من بعد آن رسم مبتدع
منصون باشد و بجای جشن نو روزی هر سال در ماه فروردنه رمضان
که غرہ آن شهر کرامت پیر مبدایی حال مجدد از منین این دولت
میمفت قرین است و جلوس عالم آراندز دوم باره بر هر بر اقبال و اورنگ
استقال در آن ماه خمسده فال واتع شده بچندین جهت اولیای این
سلطنت این حدت مبارک و متین است جشنی پادشاهانه و بزمی
خهروانه ترتیب دعند و آن جشن مسعود را بعید همایون فطر
متصل ساخته لوازم عیش و نشاط و مراسم شادی و انبعاط عیدی
که قبل ازین در نو روز بفعال می آمد در آن جشن جهان امروز

(۳۹۱)

که فی الحقيقة جشن عید ماه صیام و اقرب بروایت آئین اسلام
ست بعمل آید لا جرم راقم موافع این دولت جاویدانی ذیز درین
صحائف اقبال و کامرانی برخلاف وقائع نگاران پاسدانی که غرر
غزوی دین را مبدای سال نو قرار داده در تعریف بهار و نوروز دستان
مرائی و سخن پیرائی کرد؛ اند از غرر ماه مبارک رمضان به تمہید
قدوم سال نو خواهد پرداخت و به توصیف جشن جلوس میعنیت
مانوس از تعریف عید مخصوص عذر نموده طرح سخن بر اساس
نو خواهد انداخت امید که بپیامن دین پژوهی و مائن شریعت
گستاخی این خلیفه جهان و خدیو جهاندار جهان همان تا منقرض
ایام پیرایه نظام ملک و دولت و مرماه استحکام شرع و ملت
بوده روزگار عالم آرای سلطنتش رشک اعزامی صبح عید قوادین
جهان پیرای خلافتش غیرت بخش آئین جمشید باد ۰

تعین محتسب و منع منهیات و مسکرات

از انجاکه شهنشاه اسلام پروردین پذاء را همواره همت بلند فهمت
بر رفع آثار مفاہی و ملاهي مقصود از سلطنت و پادشاهی و
خلافت و گیتی پناهی پیوسته اجرای احکام آهی و ترویج شرع مطهر
حضرت رسالت پناهی صلوت الله و سلامه علیه و علی آله واصحابه
مقصود و منظور است درین هنگام رای عالم آرا چنان اتفاقا نمود
که بکی از نصلی پایه سر بر اعلی که بصفت تدین و مسلمانی
و حمت فقاوت و مصلحت دانی موسوم باشد بخدمت احتساب
منصب حائزه تا خلائق را از ارتکاب مذکوریات و محرمات خصوما

(۳۹۲)

شرب خمر و خوردن بذکر و بوزه و مأثر معنکرات و مباشرت فواحش
و زانیات منع و زجر کرده حتی المقتدر از قبائص اعمال و شدائع
انعال باز دارد بذاپر ان ملا عوض وجیه را که سر آمد دانش وران
توزان مت باین خدمت سر بلند نموده بعطای خلعت نواختند
و در عوض سالیانه اش که پانزده هزار روپیه بود منصب هزاری مد
صومار مقایمت کرده اورا کامیاب عاطفت ماختند و جمعی از منصبداران
و اهدیان برای معارف و دستیاری برفاوت او معین فرمودند که
اگر بعضی بی باکان و خود سران از رومی جهل و نادانی و شقاوت
و خیرگی از منع و نهی او هر کشیده و دوش اطاعت و تسلیم از
دره احتساب پیچیده بجذگ و پرخاش پیش آیند آن گروه خذلان
پژوه را تنبیه و تادیب فرماید و بحکام جمیع صوبات و اطراف
و اکناف ممالک محروسه یرلیغ گیثی مطاع صادر شد که باین دستور
هد ابواب خبائث و منکرات و منع ارتکاب محترمات و منهیات نموده
کما هو حقه بعراهم احتساب پردازند و لله الحمد که امروز بدولت دین
پروردی و مینامن شریعت گستری این پایه افزایی اورنگ خلافت
و مرسوم تمام سلطنت فلک فتح هندوستان و سر ذات ساخت
این خرم بومستان از لوث نافرمانی شریعت غرا و خس و خاشاک
بدع راهواد پیرامنه و میوی مت و معالم شرع نبوی و مأثر حفت
محظقوی از وصمت خلل و فتور و سمت نقصان و تصور مصیون
و معری لمؤلفه *

زهی خدیو موفق که در مدارج حق

نهیب دولت او داد دین و ملت داد

(۳۹۳)

بیزور بازوی توفیق و نوک کزالگ تیغ
زدود نقش مذاهی ز صفحه ایجاد
پیمان ز مطوط او می پرست شد هشیار
که دست لاله بلرزید و ساغرش انداد
ز بیم آنکه بمستی گندم متهمش
نهال تن بتمایل نمیدهد از باد
رواج شرع بعدهش چنانکه در رمضان
چمن گر آب خورد سرو را گند آزاد
لهید که ایزد بیهمال و دادار هستی بخشش بی زدال دین و درمات
وشرع و سلطنت را از یمن حمایت و پاس عدالت این پادشاه
بزرگان پرست حق آگاه کامدیاب رونق و رواج دارد و نیپس توفیقات
آله و امداد روح مقدس حضرت رحالت پناهی اجراین معماهی
مشکور بردگار فرخانه آثار دولت پایدارش عائده گرداند •

شرح بعضی از هدایات و مراحم شهنشاهی که از
جلوس میمنت عنوان هید قربان که منتهای ایام
جشن بود فصیحت با مرای نامدار و اهیان دولت
پایدار سمت ظهر ریاقته و گزارش بعضی از موافع
حضور لامع النور در عرض، مدت جشن و صور
چون مدت دو ماه و شانزده روز هنگاه این جشن عالم امیرز امتداد
داشت و خدیو کام بخش کرم پردر در عرض این ایام فرخنده اثر هر روز
ایواب بذل و عطا بر روی جهانیان می گشودند و همواره بندھای

(۳۹۴)

عفیدت مند و اخلاص مدنیان معادت پیوند را که حزاوار لطف و تردیت پادشاهانه بودند کامیاب مکرم و موهب ماخته بقدر مایه اخلاص و پایه بندگی صرائب و مقامات می آزوند و امرا دارکان ماطفت و عمدتای آستان خافت نیز هر روز پنوبت ادای مراسم پنهش و زیارت نمودند و در هر تاریخ برخی از بندها خدمات ارجمند سربلند گفته جمی بصویجات و اطراف ممالک مرخص می گشند و گروهی از اقطاع و محال تیول و اقطاعات خوش بعد سلطنت وصیده دولت اندوز ملازمت اشرف صیگرد بند و دیگر وقایع دولت افزا نیز درین مدت روی داد که نگارش تاریخ آن درین روز ناصیحه صائز اقبال فاگزیر است فوجم بجهت حفظ مردم شناخته وقایع نگاری و ضبط ملک کلام سوانح این ایام معادت فوجام از دستان جلوس مبارک جدا کرده تاریخ وار بر مجدیل تفصیل بدهیں گونه گزارش صیدهد بیست و چهارم ماه مبارک رمضان که روز جلوس همایون بود نهایت پادشاهانه رخشندۀ اختربرج عظمت تابندۀ گوهر درج سلطنت پادشاه زاده والا تبار محمد بهظم را که در دکن بودند بارحال خلعت خاص عز اخلاص بخشید و عده نویزان عظام امیرالامرا بعطای خلعت خامه با چارتب لرزی و چمدان مرصن بادله مروارید و دو مرامه یکی نهایین و ساز طلا مشمول مرحمت گردید و برخاست نوازش نوبت در ایام شرف اندوزیخ حفسور بر نور بعد از نواختن نوبت پادشاهی بدستوری که یمین الدوّله خند الخانه آصفخان خان خانان مرهم درین دولت ابد طراز بتو امتیاز داشت و غیر از آن

(۳۹۸)

نوئین والا احتشام هیچ کس از امرایی عظام و عمدتی ملاحظه نداشت
ابدی دوام را دستوری آن نبود رتبه مبارکات یافت و بدین‌محمد امیر
خان میرباخشی خلعت و جمهده مرضع با علاقه مروارید و تقدیر خان
خلعت و مسی هزار روپیه برسم انعام و بدلیر خان خلعت و شمشیر
با ساز مرضع با علاقه مروارید و بعد الرحمون بن نذر محمد خان خلعت
و خنجر مرضع و بامیر خان خلعت و اسپ و پیرو بعمر تفصی خان
خلعت و جمهده مرضع با علاقه مروارید و یک زنجیر فیل و باهمالت
خان خلعت و اسپ و جمهده مرضع با علاقه مروارید و باعندقاد خان
خلعت صرحت شد و فاضلخان میر سادهان بعنایت خلعت
و باضافه هزاری پانصد سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار سوار والا
پایگی یافته اهتمام نکارش امده جلیله و مناشیر عالیهان که درین
دولت ابد نهان بدیوان کل و وزیر اعظم تعلق دارد یا مفوض
گردید و منصب وزیر خان که در نکن بود باضافه هزاری هزار سوار
پنج هزاری مه هزار سوار مقرر شد و دالشمند خان که از اواخر زمان
اعلی حضرت تا این هنگام در ساک گونه نشیدن انتظام داشت
مورد انتظار ملاحظت پادشاهانه گشته بعطای خلعت و جمهده مرضع
کلر با علاقه مروارید و منصب چهار هزاری دو هزار سوار نوازش
یافت و طاهرخان بمرحومت خلعت و باضافه هزاری بمنصب پنج
هزاری دو هزار و پانصد سوار و عابد خان بمکرمت خلعمجه و یک
زنگیر فیل از اصل و اقلاغ بمنصب چهار هزاری پکه هزار سوار و اسد.
خلن بنهی دوم بعنایت خلعت و شمشیرها ساز میندا کار و باضافه
پانصدی پانصد سوار بمنصب مه هزاری و پانصدی دو هزار و

(۳۹۶)

پانصد سوار و نیصه هزار خان بعطای خلعت و نقارة و باضافه پانصدی
پانصد سوار و منصب ده هزار د پانصدی دو هزار سوار و شیخ مبارک
باضافه پانصدی بمنصب ده هزاری دو صد سوار سر بلند گردیدند
و بلچار خان و ابراهیم خان و سیف خان خلعت و یک زنجیر فیل
و پصف شکفت خان خلعت و اسپ و شمشیر با ساز میدا کار و بعثیدت
خان ولد امیر اوهرا خلعت و جمهور مرصع و بمالوجی دکنی
خلعت و اسپ و شمشیر و لخان عالم خلعت و جمهور مرصع و
با قتلخان خان خلعت و علم و بالله یار خان خلعت و یک زنجیر فیل
وبهمت خان خلعت و اسپ عذایت شد و رای رکهفاتنه متصرفی
مهمات دیواری بخطاب راجگی نامور گشته بمرحمت خلعت و باضافه
پانصدی بمنصب ده هزار و پانصدی پانصد سوار مباھی شد و مفی
خان بخدمت بخشیدگری و برخی از بندهای ایام خیر فرجام پادشاه
زادگی و عساکر کوسکی دکن از تغیر مغلص خان منصب گشته
خلعت سرفرازی پوشیدند (زکیرت سنگه ولد راجه جیمنگه
بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار سرفراز گردید) و قریب سی کس دیگر از امراء
ظام و بندهای سده دلک احترام بعثایت خلعت فامت مجاھات
انداختند و برخی بازیش منصب سرفرازی انداختند و درین روز
جهان امروز از جانب نهال برومند گلشن جاده و جلال گوهر ارجمند
صحیط اقبال پان شاهزاده نرخ خصال محمد معظم نه هزار اشرفی عرض

(۵) باله وردی خان (۶) بیک نصخه

(۳۹۷)

پیشکش بنظر کیمیا ائر رسیده انوار قبول پذیرفت و پیشگش
امیر الامرا مشتمل بر جواهر زیاهر و حائز تحف و نوادر مبلغ یکه
لک و سی و پنج هزار روپه بنظر انور در آمده درجه پذیرائی یافت
و پیشگش مهایت خان صوبه دار کابل مشتمل بر یکصد امپ و دیگر
تحف و نفائس بمحل عرض رسید و همچنین دیگر امرا و بندوها
پیشگشها کشیدند و رسم نثار بجا آوردند و سید محمد علی مغیر
عادل خان و محمد ذاصل حاجب قطب الملک که برای ادائی مراسم
تهنیت با پیشگشها بدرجاه معلی آمده بودند جبهه سای عتبه سپهر
رتید گردیده بعطای خلعت تشریف امتیاز پوشیدند و آنچه آورده بودند
ب محل عرض رسانیدند پیشگش عادل خان که مشتمل بر بیست و یک
زنجیر فبل و نفائس جواهر و مرصع آلات بود بهشت لک و پنجاه هزار
روپه و پیشگش قطب الملک از اقسام جواهر و مرصع آلات بدو لک
روپه به شد و درین تاریخ گذور رامضنگه و امر منگه چندراوت
و شیر منگه را تهور که بنا بر عجیبی که در مقام خود گزارش خواهد
یافت از لشکر بادشاهزاده والا قدر عالی منزلت محمد سلطان جدا
شده بودند بجهه مائیع حدود سلطنت نامیه افروز عبودیت گردیدند
(و سید محمد قوجی و میر ابراهیم ولد میر نعمان مرحوم و شیخ
قطب و نعمت خان هریک بانعام یک هزار روپه کامیاب نوازش
گفت) و اچندهی از نفعه نجاشی و سرود سرایان پایه هریو گردون
مصدر که در فن خود سرآمد و بی نظیر اند برعی از حلی و حل

(۰۶) بیک نصخه

(۳۹۸)

عطای گردید و بغير فرقه که نام برده شد به بعیداری از منصبداران
 و برق اندازان و مگر زبرداران و یساوون و بجمعیع ارباب نفعه و سروع از
 خلعت خانه جود و احسان پادشاهی تشریفات گوناگون و خلعتهای
 و نگارنگ مرحمت شد و شب هنگام هنگامه چراغان کفار دریا که
 بمحبوب حکم اشرف پاها تمام امرای ظالم مرا الجام یافته بود فروع
 افزایی النجم عشرت و شادمانی گشته شب تیره راه راه راجه را بهم
 چشمی روز روشن برآفروخت و دوشان پیغمبر را دل از تاب آشی
 غیرت موخت از بس پرتو شمعهای خورشید تاب که بر آئینه
 بلورین آب می تافت چرخ میماب گون را دل از هوس آب گردید
 و ماه شب گرد بحکم آنکه در جذب انوار آن لیدة القدر عشرت مانند
 چراف پیش آمداب پرتو نداشت در نقاب خفا احتیاج گزید پرتو
 انوار عیش و نشاط بخت هیاه شب چو روز طالع مقبلان روشن گشت
 و از گلریزی شمع و چراغ سطح دریا نمود ار محن چمن و ماحمت گلشن
 شد و گشتهایی که گماشتهای امرا بفرمان همایون بر آنها چوب بندی
 بطریهای غریب کرد چراغان نموده بودند با ماز و نقاره و کرنا و
 فانوهای رنگین بدیع آئین هریک چون پیغمبر مکوکب که با چراف
 النجم و قندیل ماه و مهر بسیر و گردش در آید بر روی آب جلوه گر
 عده نظر فریب تماشاییان گردید روز دیگر که بیست و پنجم بود
 بدستور روز پیش النجم نشاط مرتب گشته پرتو مراهم شهنشاهزاده
 چهره پهراهی حال جهانیان شد و درین روز فرخنده قریب یکصد

(۶) پنجاه و هشت کس از امراء قریب شخصی از امراء منصبداران النج

(۳۹۹)

و پیغمت کم از امرا و منصب داران بعظامی خلعت تشریف
امتداز پوشیدند و راجه نوشتگه کور بعنایت مردیج مرضع نارک
مدهات افرادخت و جعفر ولد آله وردیخان که فوجدار متهرابود
بمرحمت امپ نواش باقته بمحال فوجداری خود مرخص شد
(و از اهل و اضافه^۱ محمد بدیع بن خسرو بن نصر محمد خان
بنصب ۷۰ هزاری هفت صد سوار و دیندار خان بنصب دو هزار
و پانصدی هزار و دو صد هوار و نصرت خان باضافه^۲ پانصدی
بنصب دو هزاری هفت صد سوار و شیخ عبد القوی باضافه^۳
پانصدی دو صد و پنجاه هوار بنصب در هزاری سیصد سوار)
و مدر رحتم خان خوانی بمرحمت امپ^۴ و باضافه^۵ پانصد هوار
بنصب هزار و پانصدی هزار هوار و ملتفت خان باضافه^۶
پانصدی بنصب هزار و پانصدی پانصد هوار و فضل الله خان
باضافه^۷ پانصدی بنصب هزار و پانصدی سیصد هوار و از اهل
و اضافه^۸ حاکم محمد امین شیرازی و حکیم محمد مهدی از دستانی
هر یک بنصب هزار و پانصدی پنجاه سوار و شیخ نظام بنصب
هزاری پنجاه سوار مجاہی (کردیدن) و مید بھار بعنایت مشیر
با ساز میدا گار و مید نصیر الدین بمرحمت علم نواش یا ذندگان
و پیشکش قائم خان مشتمل بر دو زنجیر فبل و فه سر اسپ

(۹) و پانزده کم از عمدہای آذان سپهر مدلر باضافه^۹
منصب از ذات و هوار مطرح انوار النفات شہنشاه روزگار گردیدن
پیشکش الخ

(۴۰۰)

هراقی و ترکی بنظر انور گذشته رتبه قبول یافته و محمد امین خان میر بخشی و دامیرخان و اصالت خان و مرتضی خان دامیر خان و اسد خان (و فیض الله خان) و جمعی دیگر از امرای عظام و عدهای بارگاه سپه را احترام پیشکشها از نفائس جواهر و دیگر رغائب و فوادر گذرانیدند و امیر الامر را دیگر باره پیشکشی از جواهر هر صع آلات گذرازید و ظفرخان و فاخرخان چون از منصب معزول شده در ملک داعیویان دولت قاهره اندظام یافته بودند شخصیین بصالیانه چهل هزار روپیه و دویین بصالیانه می هزار روپیه کامیاب مراحم پادشاهانه گشتهند و غصنفرخان فوجدار میان دو آب چون فوجداری موضع دون خدمت شده بود منصبش یافته پانصد سوار دو هزار و پانصد موار مقرر گردید چون درین هنگام بعرض اشرف رحید که مغول خان حارس قلعه ارک کابل و دیعت خیانت مستعار پدره معاون خان که حرامت حصار شهر کابل باز مفوض بود به حارست قلعه ارک معین گشته بعنایت ار-مال خلعت هر بلند شد و محافظت قلعه شهر از تغیر او بفتح الله خان که از کومکبان آن صوبه بود تفویض یافت و عاطفت پادشاهانه اورا بعطای خلعت و یافته پانصدی منصب دوهزاری هزار و پانصد سوار نوازش فرمود (و منصب رعایت خان که بفوجداری بیوستان از تغیر محمد صالح ترخان منصب شده بود یافته هفت صد موار هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار در امیده و حد امیده مقرر گشت

(۲) پیک دمه

(۴۰۱)

و شاه بیگ خان و عاقل خان که در دکن بودند هر یک از اهل و اصافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار مباری گردید و فیاض الدین ولد املام خان صرخوم از کومنکیان دکن بخطاب خانی حرب بلندی یافته خدمت بخششیگری صوبه اورنگ آباد از تغییر میر ابوالحسن باو تفویض یافت و علی خان ولد میر موسی مازندرانی بخطاب تشریف خانی رزاهد بیگ ترکمن از کومنکیان تهنه بخطاب راهد خانی کامدیاب عزت گشتند و از اهل و اصافه افتخار ولد ناختر خان بمنصب هزاری دو صد سوار و احمد بیگ نجم نانی بمنصب هزاری صد سوار سراپرازی یافتند و ملخ این ماه مبارک اثری هزار (و پیش از زمرة اتفاق) و صالحین و ارباب احتمال و مختارین بوما طرف صدرالصدر صرخوم گشته برگات مثوابات آن خمیده ذخایر حسنات و میامن توفیقات شهنشاه حق آگاه بیزان پرست گردید و روز مبارک یک شنبه موافق غرہ ماه تیر مقدم فرخند عید فطر مصرت پیراء خاطر جهانگیران گشته آئین عشرت و خوشنده تازه شد و هذکاره بهجت و خرمی از نورانی و گرمی پذیرفت خلائق را از اتفاق این عید مسعود در ایام این جشن نشاط آمود مصرت بر مصرت فزو و شاهد معنی نور علی نور در نظر اهل پصیرت جلوه ظهور نمود و شاهنشاه دین پرورد شریعت گسترکه بادامی فرض صدام و دیگر عبادات مسكونه آن ماه متبرک لازم الاحترام به نیروی توفیق آسمانی و قوت ثائیده ربانی قیام نموده بودند قرین حشمت و جاه بعیدگاه توجه فرمودند و فیاض عید بجماعت گفارده اواسط روز بهم عذرانی اقبال و همادت معارف دسته همود

(۴۰۲)

و بعد از مراجعت سریر آزمی دولت و کسرانی گشته ایواب کلم
بخشی و کرم پروری بر روی جهانیان کشودند و درین روز خجسته
دانشمند خان و فاضل خان و طاهر خان و چند دیگر از عمدتها
هر یک پیشکش از جواهر و مرصع آلات بنظر قدیمی انوار در آرد و
راجه رایه‌نگه را تهور و چندی دیگر از عمدتها در خور حال پیشکشها
گذرانیدند و عاطفت با شاهزاده طاهر خان و کیرفت مذکوه واد راجه
جیمه‌نگه و عبد الله خان صرائی را هر کدام بمرحمت جمهور مرصع
با علاقه مردارید و دیندار خان را بعطای جمهور میدنکار نوازش نمود
و سزاوار خان از اصل و اضافه بمفصل هزاری مه مه و پنجاه هزار
و محمد شریف بکاول بخطاب شریف خانی سر بلندی یافتند و
چون شب در رسید چراغانی که هوشدار خان در آن روز دریام عازی
عمارت فیض آسم غسل خانه بر روی زمین از شمع ترتیب داده
بود هسته افزای خاطر نظارگیان گشته پسند طبع اندس اتفاق و روز
دیگر جمعی از امرا و عمدتها بارگاه در خورحال پیشکشها گذرانیدند
و پنجاه و پنج کس از بندوهاي آمنان خلافت بعنایت خلعت
مباهی گردیدند و شبناه بفرمان فرمانروائی ایام دیگر باره چراغان
کشیدهای بدستوری که قبیل ازین شده بود هنگامه آرامی انجمان عشرت
گردید حوم شوال هوای گلگشت باع و بستان از بهارستان خاطر
ملکوت ناظر شاهنشاه جهان سر بر زده با غر آباد خجسته بپیاد توجه
نمودند و در اثنای راه نشاط شکار گشته یک نیله کاو بتفنگ مید کردند
و شب دران گلشن سرای دولت بصر بردۀ دو طرف شاه نهر را
چراغان فرمودند بموجب حکم والا بر طرفی آن نهر فیض بهر لگنهای

(۴۰۳)

میمین گذاشته شمع کافوری بر افروختند تو گفتی **استاد مدفع صفحه**
نقره فام آب را بخط شعاعی آفتاب جدول کشیده بود یا در گلزار
همیشه بهار خلد از لب جو پبار تعلیم گلهای آتشین دمیده چون
هوای دلکشای آن سرا بعنان اقبال ملائم طبع اقدس افتاد روز
دیگر نیز آنجا بساط اندساط گسترد؛ بجهت اندوز بودند و پلجم قرین
معادت ازانجا عزم معاودت شهر فرمودند و نخست از باعث سایه
تجه بشکارگاه افگنده نشاط اندرز صید نیله گار شدند و ازانجا مراجعت
کرده او اخر روز داخل قلعه مبارک گردیدند درین ایام دلبرخان
رخصت جاگیر یافته به مردمتاده اصیل عراقی و می امپ ترکی
مربلند شد و غصه فرخان فوجدار میان دواب بعنایت پک زنجیر
میل مشمول عاطفت گشته بمحال فوجداری خود مخصوص شد
و پیشکش جعفر الداره فوجدار متهر و بردیخان دوزنجدو فیل یکی
از آن جمله با هاز نقره و بیست و هه برا امپ عربی و عراقی
و ترکی و پیشکش عابد خان مهتمل بر اسوان ترکی و شتران
بختی و دیگر نفائص توران و پیشکش شیخ عبد المکریم تهادیسری
منصبی مهمات چکله مهرند از قسم جواهر و مرصع الات و یک
زنگیر فیل پیشکش هزیرخان بمنظار اکسیم انر رسیده پایه قبول
یافت و اذخار خان و خواجه عبد الوهاب ده بیدی و چندی
دیگر از عمدتها در خور حال پیش کشها گذرانیده و چگت
منکه ولد مکنده سنگه هاده از وطن رحیده جبهه های سده
منده گردید و بعطای خلعت و دهکده‌کی مرصع کامیاب
توارش شد و مردار خان که در سلک کومکیان صوبه گجرات منتظم

(۴۰۴)

بود بعنایت یک زنگیر فیل سرفرازی یافمت و از اصل و اضافه
امد کاشی بمنصب هزاری شش مده سوار و آقا یومف بمنصب
هزاری پانصد هوار و سید مسعود بارهه بمرحومت شمشیر با هاز طلا
و داورداد فوجدار ائمک و حکیم صالح شیرازی هریکه بعطایی ماده
فیل پانگ حمله بخطاب ارسلان خانی و عبدالرحیم ولد احلام خان
بخطاب خانی و سی کس از بندوها بعنایت خلعت و چندی باضافه
مناصب مباھی گشتند و درین هنگام از وقائع صوبه بندگاه معرض
بارگاه جاه و جلال گردید که محمد قاسم مخاطب باهتمام خان که
دیوان لشکر بندگاه و داروغه . توب خانه آن چیش فیروزی بود در
محاربه و پیکار نا شجاع بجوهر مردمی و دلوری نقد جان نثار
گرده سرخ روئی جاوید اندرخت چانچه شرح این مقدمه بعد
ازین در طی نکارش سوانح شرق (ویه رقم زده) کلک حقایق نکار
خواهد گردید گذوی خدیو بنده پیور عطفت گستر پرتو النفات
یحال باز ماندهای از امکنده انها را بوغائی غاییت و شرافت
رعایت نوازش فرمودد سیزدهم ماه مذکور که مطابق
سیزدهم ماه تیر بود جشن مرخداده عبد گلابی باشین معهود
مرتب گشت بادشاهزاده کاسکار ذامدار علی فدر خجسته شیم
محمد اعظم و نویسنده نظام و اسرای دلامقام بدستور مقرر
صراحی های مرصع و مینکار پرگلاب و عرق فتد و دهار کذرانیده
هر سرت افزایی طبع مبارک خدیو روزنار گردید و جمعی از عمددهایی
بارگاه سلطنت پنهانکشی کشید درین ایام مهاراجه جھوت
سلکه صوبه دار احمد آباد و قاسم خان فوجدار مراد آباد بعنایت

(۴۰۵)

از مال خلعت هر بله گشتند و دانشمند خان بعطای جمده ره
مینا کار با علاقه مروارید و کنور رای سنه بعذایت خلعت و راجه
رای سنه راتهور پمردمت گوشواره مروارید فوازش یافتند و
سید بهار بخطاب شجاعت خانی دفعام پنج هزار روپیده حرفراز
گشت و چون بعرض اشرف رسید که بزرگ خانم کوچ ظفرخان
که صبیله سیف خان مرحوم از بطن عفت نقاب ملکه بانو بیگم
بدت غفران پناه یمین الدوله آصفخان بود جهان گنران را پدرود
نمود عنایت بادشاهانه ظفرخان و عغایت خان پسرش را بعطای
خلعت از لباس کدورت برآورد و سید اشرف ملازم عادل خان و
مدرسان بندبله و جمعی کثیر از بند های آستان خلعت تشریف
مردمت پوشیدند و چون منصدوان توپخانه بفرمان همایون بجهت
این جشن و رخدنده انواع ادوات آتش بازیهای غریب دلفریب
همان نموده رو بردنی عمارت دولت بندیان غسل خانه بر کنار در بنا
چیله بودند حضرت شاهزاده بعد فواغ از نماز مغرب در سمت
شرقی ایوان غسل خانه که جانب دریاست سر بر آرای گشته بگاه
کرم منوجه آتش امروز گرمی آن هنگامه دل پذیر شدند ترا کم ابر
درد سپهری دیگر بر ردنی هوا آشکار کرد و از کثرت شراره خیل متاره
درود نموده از برق آتش بدان من میده خیمه افلاک رسید و از خوش
صدایی باروت آثار نهیب رعد هویدا گردید فروغ انوار مهتابی کرد
خاک را چون جرم قمر منور کرد و مطعم صرات الصفا آب را آتیند
رخسار ماه انوار گردانید تو گفتی ماه نخشنب از جیب شب سر بر
زده یا شام تیره روز را صبح معادت از افق طایع دمیده هر تیر

(۱۰۶)

هوائی که موی آسمان معرفت هنگام پرگشتن صد عقد پروین
بر روی هوا می گستاخت و دامن دامن اختر شب قاب و خرسن
خرمن کوکب فروزان ازان میریخت حاصل که از آندم که پیرگردون
از برق و تیر شهاب سرگرم شغل آتش بازیخت چنین هنگامه دل
افردزید بیاد ندارد •

وصول خبر مخالفت بادشاهزاده والا تبار محمد سلطان در بنگاله

از سوانح نا ملائم که درین ایام بحسب نیرنگیهای تقدیر
ردی داده مرماهه کدورت خواطر اولیایی دولت و اصفیایی هلطنت
گردید انکه در خلال این جشن عالم امروز که جهان لبریز عشرت
و نشاط و جهانیان کامیاب طرب و انبعاث بودند از وقایع بنگاله به مسامع
حقایق سجاقع رسید که بادشاه زاده بلند قدر عالی نزاد محمد
سلطان که با زیده نوئیغان معظم خان و عساکر کیهان ستان چنانچه
سبق ذکر یافته باستیصال ناشجاع فتده مکال معین بودند درحالی
که خان مذکور باقتضای مصلحت با بعضی از جیوش قاهره چهارده
کروه پیشتر از اکبر نگر در موضع سوتی افامت گزیده مهفوی دفع
اعادی بود و آن بادشاه زاده والاگهر در اکبر نگر با برخی از امواج
نصرت اثر این طرف دریایی گذگ در مقابل جیش مخالف نژول
داشند با کمال جوهر دافش و هوشمندی و مرماهه هلو نظرت و
شکوه مربلندی از انجا که خامیهای جواندیست با وصون فریب
ناشجاع ادبار نصیب که فهانی بارسال رمل و رسائل دام تزویر گسترده

(۴۰۷)

در صید مخاطر ایشان میکوشید فریقته شده برشی خیالات و امور رهمنیه نیز علاوه آن گردیده بعثت رهفت شهر رمضان که جلوس همایون بر تیر سلطنت روز افزون در بعثت و چهارم آن روی داد با چندی از نوگران عمدۀ خود برگشتنی نشسته از دریا می گذشت عبور نمودند و بعزم موافقت و هر آن قت بشجاع پیوسته طریق مخالفت پیمودند و از منوج این خانه اشکری که در رکاب آن والاگهر معین بود بهم برآمده کمال اختلال بحال میباشد ظفر پناه راه یافت و معظم خان بمجرد آگهی بر منوج این خادمه از سوتی بايلغار خود را بمعسكر شاهزاده رسانیده پنهارک این فتوح و نبیط و ندق لشکر منصور پرداخت حضرت شاهنشاهی را از موقع این فضیله مکروه که چشم زخم این دولت آدمان شکوه بود خاطر مقدس غبار ملالت پذیرفته جر آن ساخته و حل آن معطله را بلطایف عون و امداد ایزد کارماز که همواره کام بردار این سلطنت جاوید طراز است حواله فرمودند و بمعظم خان پرلیخ رفت که بمظاهرت بخت فیروزی مند و نیرنگسازی اقبال ابد پیوند مستظهبر بوده هر رشته ثبات و استقلال از کف نگذارد و امواج بحر امواج را گرداوری نموده همت بر انصرام آن مهم گمارد که عنقریب پس از انقضای ایام جشن جهان پدرائی و فراغ از نظم و ندق مهمات سلطنت و جهانکشائی رایات عالیات نیز از مرکز خلافت بدایصوب نهضت خواهند گزید و تفصیل این وقائع و عرائج این احوال در مقام خود مبین و و مشرح سمت گزارش خواهد پذیرفت *

— — — — —

(۳۰۸)

دستگیر شدن بیشکوه ادبیار پزده بسی کار کنان قضا و قدر در دست جهون زمیندار دارد

سبحان الله اقبال خصم افکن دشمن شکار خدبو جهان را طرفه
خاصیدنی است که هید از دام جسته او بعزمیروی تکابوی گریزان چنگ
میاد نصرا ایمن نیست و بخچه در رم خورده اورا بپای مردی صحراء نوردی
و دشت پدماهی رهائی از کمد بلا ممکن نی فخمی زیغ ابدار
صواتش اگر چون صرخ نیم به عمل گامی چند بپایی اصطراب بهر طرف
پوبد آخر از پا در آید و هزینت خورده جیش مطونش اگر چند
روز از جهان پر فریب و مپهرب غدار فرصت یافته راه چاره جوئی مپرد
عاقبت در بوادی ادبیار پایی امیدش بستگ ناکامی برآید همانا
روزکار با این دولت پایدار در ازل «هد بسته که تا دشمنان بد فرجام
اعدامی تیره سوانحای را سر بطق گرفتاری نیارد مر آمایش و ارام
نخارد و تا مدد عبان باطل ستدیزد محل جویان غفنه انگلیز را دست
بسته بدمت قهرمان جلال این بهین مظہر اقبال نسپارد دست از
کوشش و اهتمام بر قداره آری سعادت مذمی را که اینه توانا از
خلق جهان برگزیده برتبه والی طلب خویش سر بلطفی دهد و ذات
قدسی خصالش را بذنبیه ذات بیهمال خویش رتبه ارجمندی
بخشد ماحت حرم و حشمتش کی غبار آلوه نفس شراکت اغیار
پسند و رخنه گران مملکتش را کجا مجال افضل و فتنه هازی

(۲) دعا و هر

(۴۰۹)

و فرمت دعوی همسري و اندازى دهد از بداعث شواهد صدق اين
 مقال درين اوقات خجسته فال گرداري دارا بيشكوه رمده بخت
 پرگشته اختراست در موضع دادر بحسن سعي چون زميندار آن
 يوم و برآيدن اين کلام و تفصيل اين مقدمه دولت پيرا از اغاز تا
 انجام آنكه آن بد عاقبت تيره ايام بعد از جنگ اجميره هزيمت
 يافتن از موکب عالم گير يكباره سلک جمیعتش از هم گسته و
 پشت همت و شوکتش شگنه پريشان حال و بي پرو بال بصوب
 گجرات رهگرای وادي آوارگی و نکال گردید که شايد دران حدود
 چند روز پس از ختال خود پرداخته کار خوش را چاره و
 تدبیري اندیشد و درين رجوع با او از عمدتها و سرداران همین
 قدر وز هدواني بود با ده دوازده سوار غارت زده بي سامان و اگرچه
 دران روز که شب هنگام آن هزيمت یافت بذابراحتیاط و پیش
 بینی اهل حرم خود را بر عمار بهای میلان سوار کرده با خزانه و طلا
 آلات و نقره آلات و کارخانهای ضروری که بر فیلان و شتران و استرهای
 بار بود از ارامط روز بركت تالاب انساگر دور از جنگ گاه بازداشته
 بود و جوقي از مواد و پياده با آنها گذاشته که اگر شکست روی دهد
 خود را بآن ها رهايده بجهد عيت و سامان را فرار پدارد لیکن در آن
 وقت از غایت رعب و دهشت و خوف و حشت خبری از آنها
 نگرفت و بهم خبر هیچ کس ملتفت نگشته از طرفی بدرفت
 و خواجه معقول خواجه سراسی معتقد قدیمی او که ناظر هر میش
 بود چون مشاهده آثار شکست و بروم خوردگی لشکر فکت اثر او
 گردد دید که عساکر قاهره بادشاهی غلبه و استیلا یافته بلشکر گاه

(۴۱۰)

او ریخته د و بقتل و غارت پرداخته نزدیک بذالب رسیدند و از آن
تیره بخت هزینمت نصیب خبری نرسید فرار او را متوجه شد
و پرسیدگیانش را از آن آنکه گاه فتنه بسم کوهستان کشید و از میان
کوه و در راهی سرگرد دوازده فیل که زوجه و صدیقه و سائر عوراتش
در عمارت‌ها برآن فیلان موار بودند پرسیده داری ظلمت شب بصد
کوشش و تعب با محدودی از خواجه سرایان و پیاده بدر برد و
جمعی که بحرامت آنها کذاشته بود متفرق شده همچو کس همراهی
نکرد بلکه شخصیت‌های رانعه طلبان آشوب جو در آن تاریخی برادر فراهم
آمده بودند بداراج پرداخته دست جسارت بنهایت و غارت برآوردند
چنانچه قطارهای اشتوان را که اشرفی برانها بار بود را چپوتان که
به حافظت آنان گماشته بود و در نواحی اجمیر وطن داشتند پیش
انداخته بجاذب ارطان خود شناختند حاصل که از خزانه و اسباب
و کارخانجات و دواب همچو با و برسید و اندربداراج حادثات رفت و آن
و خدم العافیت و اهل حرمش که تمام آن شب و روز دیگر هریک
از طریقی راهی فرار پرسیده بودند و آخر روز بعد از هشت پاس
با یکدیگر ملاعق شدند و بعد از ساعتی توقف دیگر باره بهمان
مرعث و صراسیدگی روان گردیده سرگشته و حیران و غارت زده و
هر یکشان کامی بذا کامی میزدند القصه آن رسیده بخت تیره روزگار
یه‌ایی صردی فرار فر عرض هشت نه روز بنواهی کجرات رسید و
چون امرا و کوهکیان آن صدیقه بعد از استماع خبر شکست قطع علاقه
آمده ازو کرده دل بدولت خواهی حدبو جهان نهاده بودند و با خود
قرار این معنی داده که اگر آن آواره کشور دولت و راندۀ اقلیم

(۱۱)

ها فیت قصد داخل شدن شهر گند او را راه ندهند بنابرین مردار
خان از بندوهاي بادشاهي که از قدیم الايام در ملک کومکيان آنصوله
انتظام داشت از سعادت منشی و زیک سراجچامي باداي حق عبودیت
و خدمت گذاري موفق شد و با جمعی متفق و هم داستان گشته سید
احمد برادر پدر جلال بخاري را که دارا بيشکوه حاكم گجرات کرده بود
و متکبر نموده مقید ماخت و باستحکام قلعه و بندبست شهر
پرداخته آماده ممانعت و مدافعت گردید دارا بيشکوه بعد از اطاع
پرین معذى از تصرف شهر طمع بر گرفته به پرگنه کري که هشت
کروهي گجرات است رفت و آن جا بکافجي کوای التجا برده ازو
اعانت و امداد خواست کافجي با تماع خود همراه شده او را بحدود
ولایت کپه بوسانيد و ازان جا مراجعت نمود و در اتفاقی اين احوال
گل محمد فلام يكى از نوکرانش که او را فوجدار بندر حورت کرده بود
با پنجاه سوار و دو صد پیاده بلند و پچسي باو همچو گشته همراه شد و
چون بکپه رسید راجه انجا که هذگام آمدن او بگجرات مسافت بعديدي
با ستد قال بر آمده انواع خدمت و همراهی بظهور رسانیده بود چنانچه
سابق ذکر يافت دختر خود نامزد پسرش کرده اين نوبت در کمال
بیگانگي پيش آمد و باو برخورد لهذا پيش از دو روز آنجا توقف نکرده
بعزم حدود به شهر روانه پيش شد و چون بکفار دریاى سند رسید فیروز
میتوانی که از بیرون کار آن تبره روزگار نومید گشته بوي خیر از اوضاعش
نمی دید و صدمائی فرغی و به رزی در نامیه احوالش نمی دید
از عاقبت دیگر و مصلحت گزینی دل از همراهی او بر گرفته با
همراهان خود راه مفارق است پیمود و از زیک اختیاری و سعادت باوری

(۴۱۲)

عازم استلام در کاه خلائق پذراه گردید و آن حیده روز فتنه اندرز از دریای
مند گذشته بولایت چاند^{۱۹} خان رسید آن گرده باو بمخالفت پیش
آمده دست پغارت و رهبری کشودند و در حد گرفتن او نیز بوند
چون هنوز جمعی با او موافده بودند بجفگ و گوشش بسیار از چند
آنها رهائی یافته بولایت مکسیان رفت و میرزا مکسی که هر خیل
آن قوم و مرزبان آن حدود بود اورا استقبال کرده بوطن خود که ازانجا
تا قدد هار ده دوازده منزل است برد و از راه موافقت پیش آمده
قدویش را با هترام تلقی نمود و اظهار اخلاص و هوا خواهی و تقدیل
امداد و همراهی کرده متعهد گشت که بدفره کرده اورا بسرحد
قدهار رساند ازانجا که آن رسیده بحث بی دولت را ایام مهلات
منفصی گردیده روزگار حیاتش بسرحد انتها رسیده بود و کارگنان
تعذیر به قضاۓ مصلحت نظام کل اسباب گردانی و مواد
ذگونساري او آماده کرده بودند قبل این صعنی ناموده بذایر سابقه
معوقتی که باملک چیون زمیندار دادر داشت گمان موافقت
و هوا خواهی باو برد؛ بوجب مضمون • مصروع •
صدید را چون اجل آید سوی صداد روی • روی عزیمت بسرحد دادر
نهاد باین خیال خام که روزی چند انجا از محنت هفرو تعجب راه
آ-ون شده بیدرفه امداد و همراهی او خود را پقندهار رساند • نظم •
اجل راه سرکرد و امداد پیش • کشان سوی دام فنا صید خوبیش
تماشایان قضا و قدر • بر آزده از روز غیب سر

(۶) جاندبار

(۴۱۳)

همی رفت شادان و دامن کشان + کشیده فضا تیغ کان بر فدهان
القصه طالع بدشگون و بخدمت سیده روزگار عذان ادب ارش گرفته بحدود وطن
ملک جیون که مرجه کوکب آمال و آخرين صنف اودال او بود رساید
و چون پیشتر رقیمه مشعر پامدن خود باں صوب نوشته بود و او را
ازین معنی اطلاع داده ملک جدون ایوب نام اوغانی برسم استقدام
فرستاد و در حالتی که دارا بیشکوه داخل هدرد زمینداری او شد
ایوب مذکور رسیده همراه گردید چون بیک گروهی وطن ملک
جدون رسیده ملک برآمده باو ملاقی کشت و درین وقت هدوز داخل
وطن او نشده بود زوجه آن خسوان هائل که بعد از فرار احمد بر عارضه
سل پیغمرا اداده درین مدت پیمار بود و درز برداز کوتفتش می ازد
مرحله هستی طی کرده پس از منزل فنا پیوست دارا بی شکوه را
از حدوث این سانجه کمال انداده و مال داشت داده جزع و بیقاپی
بسیار نمود و ماتم زده و سوگوار نعش او بر داشته بوطن ملک جیون
آرد و چون آن عورت وصیت گردید بود که نعش او را بهندوستان
فرستد بعد از دو روز خواجه معقول ناظر را همراه تابوتیش گرده
روانه هندوستان نمود که بالهور آورده در مقیره زیده السالکین میان
میدر که آن بطلان پژوه تهمت مریدی او بر خود بسته بود مددون
هازد و چون درین اوقات او را اخذا کی در رای و فتویی در شعور
دوى داده و سرزنشه تدبیر نافع از کفتش رفته این معنی علاوه
بیدانشیع فطری و باطل اندیشیع ذاتی او شده بود اعتماد بر اظهار
اخلاص رهوا خواهی ملک جیون گرده حزم و در ربانی را کارنه بست
گل محمد توکر خود را که جواری چاهی کارآمدانی بود با قریب

(۱۴)

هدفندان سوار خوب که بغير ازان لشکر و پادشاهی دیگر نداشت و با استظهار
همراهی آن معمدوت تا اینجا رسیده بود همراه نعش زن کرد و خود
با چندی از خواجه سرايان و خدمتگاران آنها مانده قرارداد که چند
روز دیگر اقامه نموده از مائم برآید و بعد ازان متوجه قندهار شود
چون ملک جیون از کار روانی و مصلحت شناسی صلاح کار خوش
در دستگیر ساختن آن قندهار اندرز فساد ازدیش داشته بود و بیدقین
میدانست که اگر او را از محل زیستداری خود را دارد و در رفق
قندهار امداد و همراهی نماید عذریب دستخوش ذاته قهر و نصب
و مورد باز پرس و عذاب خسر و ملک رقاب خواهد گردید لهذا انتهاز
فرصت نموده صبح رسید و نهم صاه مبارک رمضان این حال گهارا
بینشکوه از انجما کوچ کرده داعده نموده قندهار داشت با اتباع و مردم
خود بر صرراحت او آمد و آن تبره اختر بر گشته بخت را با سپهر
بینشکوه پسرش دستگیر نموده و حقیقت حال با بهادر خان و راجه
جهانگره که با ادوات قاهره بادشاهی راه تعاقب آن بد مقابله می
سپهند و درین وقت پائی حدود نزدیک رسیده بودند و همچنین
باقر خان نوجدار به کمتر نکاشت باقراخان بمجرد وزدن نوشته مالک
جیون این مقدمه را بدرگاه خلافت پنهان عرض داشت نموده با
رقیمه ملک جیون مخصوص سرمان بجناب والای خلافت فرستاد
و این موده دولت اوزایی بسته و یکم صاه عرضه شوال بمعامع جاه
و چهل رسید حضرت شاهنشاهی بعد از مطالعه عرض داشت باقراخان
و نوشته ملک جیون با ظهار اینخبر میدست اثر مامعه افروز
ایسفاده ای پایه اورنگ اقبال گردیدند اینکن از انجا که شیمه قدیمه

(۴۱۵)

آن ترددت کرد ایزدی و دست پروردگار سعادت سرمدی است که نه از
وقوع صهاب امور و شدائند مهمات آزار دلتنگی و ملال بر چهره وقار
آن حضرت ظاهر مدهود و نه از حدوث مقدمات طرب بخش همراه
فرا امارات فوج و شادمانی و علامات بشاشت و کامرانی در بشره
همایون مشاهده میگردید از وصول المخیر به جت پدر و مزد عشرت
اما از جا در نیامده از کمال حوصله خدا داد و مثانت و وقار ذات
قدسی، نزد موره نشاط و مغلوب انبساط نگشتهند و به تکرار و تذکار آن
زیاده توجهی نفرمودند چنانچه حکم بنواختن شادیاره نیز صادر نگردید
تا آنکه بعد از چند روز دیگر که خبر رسیدن بهادر خان بدادرو بدست
آوردن آن باطل پژوه فتنه گر رمید بنا بر مصلحت اعلام عامه خلاصه
که بعضی ازانها را در و نوع این معنی شائمه شکی مایه بود باشاره
وال شادیانه اقبال بذو ارش آمد با جمله بهادر خان بعد از وصول
نوشته ملک چون از جای که بود ایله فار کرد خود را بدار رسانید
و ان خسaran پژوه را با سپهر بیشکوه بقید ضبط و تصرف آورد و
ملک حیون را همراه گرفته با راجه چیسلگه و ائرجانو فیروزی بر
جناح شروعت روانه به کهر شد و عنقریب سرانجام حال آن بد فرجم
درین سعادت نامه بداع ارقام گزارش یافته دیده و زان هوشمند
از آن کامیاب عبرت داشت آنکه خواهند گردید اکنون کل حقایق نگار.
حوالی حضور لامع الفور رنده تنه و قائم ایام جشن جلوس مبارک
را از جایی که گذاشته بود پر صفحه بیان مرقوم میسازد بیست و دوم
شوال هید محمدعلی حاجب بیجاپوری از جانب عادل خان یک عقد
مروارید و یک انگشتی العاس که زیاده از پنجاه هزار روپه ارزش

(۴۱۶)

داشت بزم پیشکش گذرا بید و تقریخان العالی که بدره هزار روپیه
قیمت باشد بامه اسپ عراقی پیشکش فهرد و روز دیگر جعفر ولد
اله وردیخان از متبر رمیده احراز درلت ملازمت نمود و بمرحمت
خلعت مباری شد و درین ایام رای عالم آرا اتفاقی آن کرد، بود
که گوهر درج حشمت احتیر برج عظمت بادشاهزاده والا ذرا فرخند
شیم محمد معظم را که صدتی از شرف ملازمت کیما سعادت محروم
بودند از دولت آباد فیض بذیاد پیاره سریر گردون مصیر طلب فرموده
یکچوند آن والا تبار سعادت پیووند را در پیشگاه عزوجلال کامیاب درلت
حضور و بهره مند سعادت خدمت لامع النور دارد اهذا زبد امرای
عظم امیر الامر را از تعیین آن غرہ ذاتیه حشمت و بخدمتی بصویه
داری دکن سریلاند ماختلند و بست و چهار ماه مذکور او را بعد ایت
خلعت خاص و خنجر خاصه با علاوه مروارید و سپر با ساز مرصع و
مانه فیل و پنهان اسپ از انجمله ده راس عربی و عراقی یکی
با از طلاق مشمول مراهم گوناگون ساخته مخصوص فرمودند و عقیدت
خان مهین پسرخان مذکور بمرحمت خدمت را اسپ عراوی با از از
طلا و ابو الفتح و بزرگ امید در پسر دیگر شهیدک بمرحمت جهده
میدن کار با علاوه مروارید مباری شد، با پدر مخصوص گشتند و
حکم والا صادر شد که عقیدت خان از تعیین عاقل خان بحرامت قلعه
ارک دولت آباد قیام نماید و خان مذکور به پیشگاه حضور آید و پید
محمد علی صفیر عالیخان بعطای خدمت و اذمام پنج هزار روپیه
و محمد ذئب حاجی قطب الملک بعد ایت خدمت را اسپ عراقی و
امام پنج هزار روپیه هر مرار گشته رخصت انصراف یافتد و مصحوب

(۳۱۷)

حکیم محمد حسین گیلانی فرمان مرحومت عنوان با خلعت خاص و جمدهر مرصع با علاقه صروارید رده کند هکی الماس گراندیها برای مرفرزی عادلخان مرسی شد و فرمان عاطفت نشان با خلعت خاص و جمدهر مرصع با علاقه صروارید برای قطب الملک ارسال یافت و بیست کس از اسرایی دکنی تشریف عنایت پوشیده با آن محمد نوینان مرفص گردیدند و یولیع عاطفت پدر این قرآن با همراه سلطنت و اقبال پادشاه زاده محمد معظم طغرای نفاذ یافت که پس از رسیدن امیر الامریا با وزیر خان که در خدمت آن پادشاهزاده والیدقدر کامگار بود متوجه کعبه حضور گردند و مرحومت پادشاهانه مر پیغمبر مرصع گراندیها برای آن درجه التاج خلافت و جهانگانی و خلعت خاصه جهت وزیر خان مرسی گردانید و از امرای کوسمکی دکن راجه رایسفکه سیسونیه و سرافراز خان و خان زمان و چهل کس دیگر از دهدزهای آن صوبه بعنایت ارسال خلعت قامت امتداز انراختند و درین هنگام نیروز میواتی از نوگران بیشکوه که چنانچه مذکور شد در کنار آب مند از رو جدا شده بود برهبری سعادت بدرلت آستان بوس رسیده ظلمت زدایی اختر طالع گردید و بعنایت خلعت و شمشیر و منصب هزار و پانصدی ہارصد سوار مشمول نوازش یافت بیست و پنجم چون روز نوزده ششم سال شمسی از عمر گرامی تازه نهال ریاض سعادت و بخت مندی نوگل حدیقه دولت و سربلندی شاهزاده رانزان خبسته شیم محمد اعظم بود آن پادشاه زاده گران قدر بعنایت سرپیغم مرصع و خفیر خاصه با علاقه صروارید و پیغمبر اسپ از طویله خاصه

(۳۱۸)

از آنچه مله دوران عراقی پکی بازین و ساز مینا کلار و دیگری باصالو
طلا مورد انتظار عاطفت گردیدند و درین ایام سید جعفر صدیق
خلف سید جلال بخاری که بجاپی پدر صاحب سجاد آن مسلسله
است بعثایت ارسال خلعت بهره اندر عزت گردید و شجاع خان
بلغه داری چنانه از تغییر خواصخان و عبد الرحیم و لد اسلام خان
مرحوم بخطاب خانی سرفراز گشتند و پیشکش بهرام لده نذر محمد
خان و بهگفت مذکوه هاده از کوکبان دکن و خواصخان و چندی
دیگر از عدها بنظر قدسی ائم درآمد و بعضی دار یافتنگان پیشگاه
عزت رعید که میادتخان برادر اسلام خان مرحوم باجل طبیعی
روزگار حدادیش بسر آمد و اقامی مذکون مخاطب باشانت خان
بموت مفاجات در گذشت بدست و هشتم طبع اندس پایه افزایی
اورنگ جهانداری باشناظر شکار و مواری رغبت نموده بیدرون دارالخلافه
توجه فرمودند و در شکار گلهای نواحی شهر آهونی چند بتفنگ
سید نمودند و ملتی ماه مذکور عزم سید راعز ایاد از خاطر فیض بذیاد
سر بر زده عذان تومن ایصال بآن گلشن مرای دولت و کامراني
انعطاف یادست و درین روز فضل الله خان ولد سیدانت خان را با
برادر خردش و همچوئی مفی خان و عبد الرحیم خان و عبد
الرحمه پسران احالم خان مغفور را که برادرزاده‌های آن مرحوم اند
خلعت عنایت نموده از لباس گدروت برادرند و روز دیگر جعفر
فوجدار متبر را بمرحمت خلعت خاصه نواخته بآن صوبه مرخص
ساختند و دوم ذی قعده قرین سعادت لوابی معاودت بشهر امراء‌نشه
نهم ماه مذبور عرفه داشت بهادر خان بجناب خلافت رسید صبی

(۴۶۹)

بر اینگاه بیهود از اعتماد خبرگردانی دارا بیشکوه با راجه جیوهگاه و
حائز احوال فاهره ذهن شوال از نواحی به بکسر گذشته داده شده دست
حرارت هوا و بادهای سوم جانگرا که در انحدار میوزد هر روز معاونت
بعینی طی گرده خود را بدان ره نمیده است و دارا بیشکوه را بدمست
آورده متوجه حضور پرنور گردیده بعد از دصول ابن عرفه داشت
مشهور مرحمت و نوازش بنام راجه و خان مذکور شرف صدور یافته
با خلعت خاص جهت هردو مرسل گشت و درین ایام عاطفت
خسروانه معظم خان و حائز امرای عظام و مجاهدان ظفر اعتماد را
که در صمت بندگانه بودند و جعفرخان صوبه دار مالو و خاکیل الله
خان صوبه دار پنجاب و دیگر صوبه داران و عمدتاً رامراي
اطراف را بهترین معزت و مهادهات نواخت و صوابت خان
صوبه دار کابل را با رسال خلعت و شمشیر با ساز مرمع مورد انتظار
نوازش ساخت و داده خان صوبه دار پنجاب با رسال خلعت و شمشیر
و سبد ساقله خان بمکرمت اسپ عراقی و زیبهاجی دکنی بمعانی
شمشیر مباری گردیدند و شهامت خان بفوجداری غزنیان از تغییر
شمشیر خان منصوب گشته باعماق هزار سوار بمنصب سه هزاری
در هزار سوار نواز شد و چون بعض اشرف رمید که فتح الله خان
ولد سعید خان بهادر مرحوم که حارس حصار شهر کابل بود باجل
طبیعتی در گذشت معبد خان برادر او که در سلک کومکیان آن صوبه بود
بعای او منصوب شده باعماق پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی
قوه هزار و پانصد سوار مورد نوازش گردید و سبد نصیر الدین بخطاب
خانی و عفایت پکزیجیر فیل و جمال ایجاده اوری بخطاب خانی و

(۴۲۰)

مرحومت علم و عدایت میانه بخطاب میانه خانی و عطای علم و فرهاد بیگ علیمرد انجان بخطاب فرهاد خانی و بمرحومت نیل صرفرازی باونه مامور گشتهند که خزانه عاصمه که از پیشگاه حضور لامع الفور برای تلقیوه مواجب سپاه بنگاله مقرر گشته بود بازجا رهانند و ملک جیون زمیندار دادر بجادوی دولت خواهی و حسن خدمتی که در گرفتن دارا بیشکو، ازو بتقدیم رسیده بود بعنایت ارسال خلعت و منصب هزاری درصد سوار و خطاب بختیار خانی کامیاب صراحت شفشاوه گردید چون پعرض همایون رسیده بود که قابلخان منشی اراده گوش نشیونی دارد عاطفت باشاده اورا بصالیانه پنجهزار روپیه موظف ساخت و پیشکش مهاراجه چسونت سنگه منتمل بر نفائس جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی برکت رسیده زیور قبول یادوت و چون صحیونه نقاب - هفت مخدره قباب عصمت نوازش بانو بیکم زوجه کریمه شاهزاده خان برای صرازی خوبیش التماس قدرم میهمنت ازوم اشرف بمنزل خود نموده بود حضرت شاهنشاهی بجهت افتخار و مبارفات آن بانوی حمده صفات هشتقم ماه مذکور سایه سعادت بمسکن او او گنده هماعتدی چند بدور حضور فروغ بخش آن مکشافه بودند و فعهات خاصه آنجا تدارل فرمودند و آن هفت دثار رسم های انداز و ڈاز و شکر مقدم خدبو روزگار بجا آورده پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و دیگر نفائس گذراند و آخر روز بدرویت خانه معلمی قربن سعادت معاویت نمودند و درین اوقات بمناسبت موسم برشکان سجتمع عمدت های بارگاه اقبال بهادر تھارت صراتب خلعت بارانی مرحومت شد و بعد الرحمن

(۴۲)

بن نذر محمد خان بمرضمت مریمچه مرصع تارک میاهات
افراحت و راجه رایسنگه را شهور بعنایت دهد که زمرد فوازش
یافت و بسیاری از بندوها عذبه خلافت بعطای خلعت مرفرماز
گشتند هر دهم نامدار خان از مالوہ رسیده بنت قبیل سده سیده فائزه
گردید و بعنایت خلعت تشریف میاهات پوشید و درین ایام
با تقاضای رای عالم ارای راجه را جو پ با فوجی از مساکر ظفر اثر
بکوهستان سری نگر که پرتهای پست زمیندار آن از کمال کوته اندیشه
و نا عاقبت بیدنی سلیمان بیشکوه را در ولایت خود جای داده
حمایت و نگاهداشت او را بجهوده جمعی مینمود تعیین یافت که
آن بیغوله فشین دیوانخ ضلالت را بالطائف وعد و وعید بیم و امید
داده بمحسن تدبیر آن شعبه درجه خصوصت و عزاد را که وجود
بی سودش منور توابید فتد و فساد بود ازان کوهستان برآرد و اگر
زمیندار مذکور بموظه و پند متوجه نگشته در نگاهداشتن آن باطل
بیحائل اصرار نماید ولایت او را بی همیر امواج جهادکشا ساخته
هست بر استیصالش گمارد و از نوشته وقائع نگاران ممالک شرق
دویه بمسامع حلقه مجامع و سبد که الله وردیخان را که بمقتضای
ضعف طالع و مرنوشت بد همراهی ناشجاع و تده پدره بی خرد
اخذیار کرده بود آن ستم کیش جور اندیش را بقیع بیداد از هم گذرانید
مجملی از کیفیت حال خان مذکور آنکه در عهد سلطنت اعلی
حضرت صوبه دار پنه بود و دران اوران که بواسطه منوع عارفه آن
حضرت و سود تدبیرات دارایی شکوه خبرهای شورش انگلیز ملک
آشوب باطراف و اکناف مملکت رفت و ناشجاع را هوای خود

(۴۲۲)

حری در سر افتاده قدم از حد خود فراتر نهاد و بعزم دعویی ملک
و سلطنت از بذگله برآمده پر سر پنده لشکر کشید خان مصطفور از
تبه رائی و مصلحت ناشناسی ملاج کار در گروبدن باو دانسته پنده
را بی ایستادگی و ممانعت بتصرفش داد و از غلط افديشی کمر
اطاعت بموافقت و متابعت آن نامزاوار دولت بسته دل برهمناهی
و دولت خواهی نهاد و ناشجاع اورا معزز و محترم داشته خان
بهائی میگفت و در جمیع امور نکذکش و موابدید از عمل میدارد
و چون بعزیمت اکبرآباد از پنده بصوب دنارس روان شده در پهادرپور
چنانچه در اوائل این صحیفه اقبال برسم اجمال حمت گزارش یافته
با عماکر باشاهی که بصرداری سلیمان پیشکوه بمدافعه او معین
شده بود جذگ کرد و هزیمت خورده برگشت خان مشار الیه
موافقت ورزیده به بذگله همراهش رفت و با او می بود و در زمان
سلطنت و استقلال و ظهور نیر عظمت و جلال حضرت شهنشاهی
که آن نامپاس فتدۀ مکال دوم باره باندیشه فاسد و خیال محال
باله آباد آمده چهرا بخت خویش بذاخن کفران نعمت و حق
نا شناسی خراشید و با سوکب نصرت پیرا صف آرا گردیده نیز همراه
آن باطل متیز بود چنانچه پیشکوه گزارش یافته بعد از هزیمت یافتن
او دگر باره رفیق طریق فرار و هم عنان سلک ادباز گشته به بذگله
رفت لیکن درین مرتبه چون از سیمایی حال آن بیدولت برگشته
اقبال نهان و خامت عاقبت و مو مآل گنس و هویدا میدید و آزار
غرضی و بهروزی از چهرا گارش در نمی یافت ازو نومید گشته از روزی
صدلوا روز سی گذرانیده درین وقت که ناشجاع فتدۀ پهور از قرب

(۴۲۳)

وصول عماکر قاهره باکبر نگر تاب ثبات و مقاومت در خود نهاده
از آنجا پنهانده میرفت چون اراده مفارقت و عدم وفاقت از نامه
حالش تفسی نموده بود بفتوای بیدانشی و جور اندرشی واغوای
جمعی از مفیدان فنده انگلیز اورا باسمیف الله خان پسر کوچکش
بقدمل رمانیده تحصیل این وزر و وبال را نیز ضمیمه خزی و نکال
خویش گردانید چنانچه تحصیل این مقدمه بعد ازین در طی
نگارش موافق بندگاه و گزارش احوال ناشجاع بد فرجام صرقوم گلگ
حقائق ارقام خواهد گردید *

بنای حصار دولت اثار شیر حاجی بر دور قلعه معاویت پندیاد مستقر الخلافة اکبر آباد

از انجاکه مهندس پندیان ایجاد و معمار حضور صبع شداد کلمخ
والای این دولت ایلی پندیاد را برای تشیید قواعد ملک و ملت
و تاسیص میانی حشمت و جلالت با رفعت و اعتلا امراخته ردنق
کهن سرای دهرو آبادی دیرین بناء جهان بمحض تدبیر گینی آرامی
این زینت افزایی سرای آمرینش منوط و مربوط ماخته مجرم
همواره همت بلند جذاب در حصانت و رصانت حصن دین و حصار
دولت مصروف میدارند و پیوسته اهتمام رایی رزین و عقل متین
بر استحکام بنای مملکت و جهاده ای و ترصیص ارکان ایمه و
نامداری میگمارند مؤید این کلام نزین خجسته ایام احمدیت حصار
شیر حاجی است بر در قلعه مستقر الخلافة اکبر آباد و چون آن
قلعه دولت اساس فلك ممام که حضرت علیین مکانی عرض

(۴۶۳)

آشیانی جلال الدین محمد اکبر بادشاہ طاب ثراه بذا کرد؛ اند از
معظمات قلاع منیعه و حصون رفیعه مملکت پر فسحیت هندوستان
و مرکز و مقر این حلطنت گردون نشان است و ازان عهد همایون
تا این زمان سعادت مقربون از بعض بتفائیں ذخایر از زر و جواهر
مشحون گشته رشک افزایی بحر و کان است و اثر امباب شوکت
وابهت این دولت ابد مدت دران میداشد و قبل ازین فصلیل که
بلسان اهل عرف شیر حاجی گویند نداشت لهذا درین هنگام
سعادت انجام که قواعد خلافت و اقبال از قوائم اورنگ هشتم
و جلال خلیفه زمان بدآزگی مشید گردید و جهان پهرا از هر تو
دانش و تدبیر شاهنشاه عالم گیر ردنق و جوانی از سرگرفت رای
عالی آرای که زینت بخش معموره هستی است چنان اقتضانمود
که آن قلعه مبارکه را با حداث حصار شیر حاجی استحکام بخشنده
و حکم لازم الانقیاد بناظامان مهمات محتقر الخلافة اکبر ایاد صادر
شد که حصاری استوار از سنگ سرخ متحپور بران و تیره که در قلعه
مذکور بکار رفته است بذا کرد؛ در اتمام آن کمر عی و اهتمام بر
میدان بندند و شب سه شنبه پانزدهم ذی قعده این سال سرخ فال
که واقفان اصرار تتجیم برای آن بنای آسمان شکوه همایون آثار
ساعات اختیار کرد و بند بفرخندگی و مبارکی آنرا اساس نهادند
از جانب دریا ارتفاع دیوار بنای پستی زمین دوازده ذرع و فاصله
تا دیوار قاعده شصت ذرع و عرض دیوار پنج ذرع و از دیگر جوانب
که زمین رفت داشت ارتفاع دیوار هفت ذرع و فاصله تا دیوار
قلعه نیز هفت ذرع و عرض دیوار چهار ذرع و خندق در بیرون

(۴۲۵)

شهر حاجی مقرر شد و پلچه دروازه که هر ایک باب الابواب دولت
و سعادت است بران حصار میدست اذوار قرار یافت از انجماه سه
دروازه روی دروازه هنده پول و خسروی و اکبری و یکی برسست
یمین دروازه که در جانب شاه برج است و دیگری بجانب دریا
مجاذی دروازه خردی که درنه جهر و که مبارک است و کنگره
و سنگ انداز بدستور قلعه مبارکه معبود گردید بالحمله بفرمان
شہنشاه دین پناه معمار آن خبرت آئین صاحب مهارت و احتدان
فن مهارت دست کوشش با فراختن آن حصار و پرداختن آن بندی
مپهار آثار گشوده صنعت طرازی و کلر نامه پردازی بکار میداردند
و خارا شگافان آهنگن چنگ توی بازو و سنگ تراشان فولاد دست
غرهاد نید و داد استفادی و هنر و ری داده بذوک الماس تیله نام
کوهکن از صفحه ایام می سازدند و با هنر تمام تمام و تاکید و قدغن
عظیم هر روز خلقی گفیر و فرقه اندوه کار میداردند تا آنکه در عرض
مدت سه سال صورت اتهام و پیرانه انجام یافت •

جشن وزن قمری سال چهل و دوم

درین اوقات سعادت مناط که جهان کامیاب عیش و مشاط
و عالم لبریز عشت و ابدساط بود بزم آرایان دراست قاهره جهانیان
را بورد فرخنده جشنی تازه ملا دادند و انجمن پیرایان حشم
با هرگاه بارگاه سلطنت را بتازگی آئین هصرت و کامرانی بسته
ابواب طرب و خرمی بر روی عالمیان کشانند یعنی جشن وزن
قمری سال چهل و دوم از عمر کرامت قرین شہنشاه بلکه قدر

(۴۲۶)

خورشید نگین در رسیده بجهت امروز روزگار گشت و بیست و هیجدهم
ذی قعده موافق بیست و دوم امرداد آن بزم خجنه و مجلس
همایون صورت انعقاد پذیرفته بعد از انقضای چهار گهواری از روز
مذکور در میان معاشر اساس غسلخانه میزان دولت از شکوه
عظمه و جلال اورنگ نشین کشور اقبال گران ملک گردید و وزن
مسعود باشون مقرر وقوع یافته آن پیکر قدسی و عصر قدوسی که
ترازوی زر بازی خرد از مجیدن بار قدرش قاصر است بطل و فقره و سائر
اشیاء معهوده سنجیده شد و ارباب انتحقاق و نیازمندان کوی احتیاج
را از وجهه آن نقد مقصود بدامن امید آمد خدبو ابر کف در پا نوال
خدمت چود و افضل کشوده ایستادهای پایه هریم نظیر را بگونه
گونه مرهمت و کام بخشی چهود کشای شواهد آمانی و آمال گردیدند
از آنجله درة الناج سلطنت عظمی قرة العین خلاصت کبری باد شاه
زاده ارجمند محمد اعظم را دعایت یک عقد مسوارید گران به
که دانهای اعل آبدار نیز دران منظوم بود سر بلندی بخشیدند و
اصغر الامر صوبه دار دکن پهلوی خلعت خاص با توان طوغ که
درین دولت هر فروع عمدتها و بودن بارگاه خلاصت بان هزار احتراص
می یابند والا رتبگی یافت و محمد امین خان میر بخشی باضافة
هزاری هزار سوار بمفصله پنج هزاری چهار هزار سوار بلند پایه گردید
و ابراهیم خان خلف علیم مردان خان که فیل ازین چنانچه گزارش
یافت از منصب معزول گشته بسالیانه موظف شده بود درین روز
عالی افروز مطرح اظهار عنایت شاهزاده گردیده بمفصله پنج هزاری
پنج هزار سوار و مرحمت خاص و شهری و پر هردو با

(۴۲۷)

ساز مینا کار و یک زنجیر فیل مزین بساز نفره و جل زریفت با
ماده فیل کامروای عاطفت شد و عبد الرحمن بن نصر محمد
خان بعطای مائده فیل و امیر خان باعما می هزار روپیه و مالوجی
دکنی باضانه هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار موار و عنایت
یک زنجیر فیل و مرتضی خان باضانه پانصد سوار بمنصب چهار
هزاری دو هزار پانصد سوار و انعام پانزده هزار روپیه و داشمند
خان بعنایت شمشیر با ساز مینا کار و امیر با ساز طلا و زامدار
خان باضانه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار پانصد
سوار و هوشدار خان بعطای امیر بگ زنجیر فیل مطرح انوار التفات
شدند و بسیاری از عمدہای آستان دولت و بندہای سده خلافت
با فرماش مناصب و دیگر عطایا و موهب کامیاب مرهمت خسروانه
گردیدند و گروهی از امرای رفیع الغدر که از پیشگاه حضور در
بودند بعنایت ارسال خلعت چهره مبارک افزون شدند و گنجعلی
خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری یک هزار و دو صد سوار
مطرح انوار التفات شدند و دیروز میتوانی بمنصب هزار و پانصدی
پانصد سوار و عنایت شمشیر با ساز مینا کار و محمد بیگ باضانه
پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و از اصل و اضافه
فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و بیف
الدین صفوی بمنصب هزاری چهار صد سوار هراورازی یافتدند و صریح
خان بخطاب التفات خانی و صبر صالح فرمان نویس بخطاب
مکدویخانی مأمور گشتند و قورخان و جمعی دیگر از بندہای
آستان خلافت بعطای خلعت کسوه فخر خار پوشیدند و سید محمد

(۴۲۸)

قطوجی و ملا عوض وجیده و میر صبده شاعر هر کدام با فعام یکهزار
 روپیده مباره گردید و چندی از بندها بمرحمت اسپ سرپلنه
 شدند و ده هزار روپیده بچندی از ارباب فضل و صلاح انعام شد
 و درین روز فرخنده نامدار خان و هوشدار خان و راو اصر سنگه
 چندراوت و کذور را منسنه پیشکشہای شایسته از جواهر و مرصع آلت
 بمحمل عرض رسانیدند و پیشکش لشکر خان صوبه دار ملقار مشتمل
 برکه اسپ عرافی و جواهر و مرصع آلت و دیگر اشیا از نظر انور
 گذاشته درجه قبول یافت و پیشکش چندی از عمدہای اطراف
 بنظر همایون رسید و پنجهزار روپیده بسرود سرایان آن الجمن عشرت
 عطا شد و شیوه نگام چراغانی که با هدم هوشدار خان بر زمین کنار
 هریایی خون از شمع ترقیب یاده بود فروغ افزایی بزم اقبال گشته
 باعث اندساط خاطر مملکوت فاظر گردید سیوم ذی حجه حضرت
 شاهنشاهی پسبر باغ امیر آباد نشاط او زای طبع مبارک شده آن روز
 و روز دیگر دران گلشن فردوس صانع بدولت و کامرانی و مسرت
 و شادمانی بسر بردن و پنجم قری سعادت معاودت فرمودند درین
 ایام ابراهیم خان بمرحمت سپر بآساز میدنا کلو و هوشدار خان
 بعطای یک زنجیر فیل نواش بافتند و منصب سیفخان ناصافه
 پانصد سوار دو هزار و پانصد هزار و منصب راجه کشن گذگه توپوز
 از اصل و اضافه هزاری هزار سوار مقرر شد و شیخ موسی گیلانی
 و اسد کاشی هر دلک بعفایت اسپ و بحداری از بندھایی
 عتبه خلافت بعطای خلعت سر امرازی اندوختند و گروهی از
 عدها که از پیشگاه حضور در بودند بهداشت ارسان خاعت چوره

(۴۲۹)

مباهات افروختن و چون در زمان اعلیٰ حضرت امیر الامر علی‌مردان
خان مرحوم نخست مرصع مختصه براى پیشکش آن حضرت
می‌ساخت و دران هنگام پیرایه اتمام نیافتنه در عهد اورنگ نشینی
و استقلال این پایه افزایی سرپر عظمت و حلال اسر اعلیٰ با اتمام آن
از نفاد پذیرفته درین وقت آماده و مهیا گشته بود حکم اشرف
صادر گردید که آن را در انجمن خاص غسلخانه بجای نخست کوچک
میندا کار نصب نمایند و نهم ماه مذکور که سامت قریب انوار سعادت
بود آن زیبا سرپر جواهر نگار زینت پذیر جلوس شهنشاه روزگار گردید
والله قلی بیگ داروغه زرگر خانه را بجلد اوی حسن خدمت و اهتمام
در اتمام آن نخست همایون نخست عقایت بادشاهانه بزر گشیده
شش هزار و پارصد روپیده که همینک او برآمد با عطا شد و روز
دیگر که عدد مرخداد اصحی بود بارگاه عزت و دولت سرای عظمت
بتمهید لوازم عده غیرت بزم چمشید و رشک بیت الشرف خیرشید
گشته دگر پاره نوای کوس اقبال آواز طرب و نشاط در داد و زمانه
آغوش شوق بینگل گیری شاهد عذر و انساط کشاد آئین خرسی
و حبور تازه گردید و آئین بینگمی و سرور بزمگاه دله را طراز عشورت
بخشید بندهامی عقیدت شعار و موئیان رفع مقدار در عتبه والی
خلافت و مدد آسمان سای سلطنت فراهم آمده بتسليمات تهنیت
تارک آرای سعادت گردیدند خدیو موئید درین پناه بعادت معهود بعزم
ادای نماز عده بر قیال کوه شکوهی که نخست سپه پایه طلا بران
ذصب گشته بود سوار شده با فرالهی و کوکب شهنشاهی بزیب
و زینت تمام و کمال ایهت و احتشام بنوعی که معمول این

(۴۳۰)

دولت ابدی است بمسجد عیدگاه فیض قدم ارزانی فرمودند و نماز
عید بجماعت گذارده قریب سعادت معاودت نمودند و در رفتن و
آمدن تماشائیان و اهل کوچه و بازار از زر نثار کام دل انداختند و
از مطالعه انوار جمال سایه افریدگار و مشاهده فرشوت و جلال
خدیو روزگار دیده بنور ظل اللهی بر افزایشند و بعد مراجعت از
عیدگاه تقدیم سنت قربان نمودند و پس ازان بر ازینگ کامرانی
جلوس فرموده بکام بخشی بندهای عقیدتمند پرداختند و بداد
و دهش و عطا و بخشش کام جهانی روا ساختند و چون جشن جلوس
همایون که امداد سدت آن تا این عید سعید مقرر شده بود
بهزاران فوشی و فخری پسر زبده حضرت شهنشاهی روز دوم عید
بیان فیض بینای اعزآباد عز قدم بخشیدند تا پیشکاران پیشگاه سلطنت
بفراغ وال بساط جشن در چند اسباب آذین برگزیدند و چهاردهم
پشهر معاونت فرموده مریر ارامی دولت و معاونت گردیدند •

بموجب بر لیغ معلی دارا بیشکوه و سهر

بیشکوه را که بهادرخان آورده در حوضه

صرکشاده از میان شهر بخصر آباد بودند

درین هنگام بهادرخان که آن مدیر بد فرجم را با پیغمبر بیشکوه
پسر کهترش از بختبار خان زمیندار دادرگرفته مسقید بصلح مکافات
صوری و معلوی بالگذاری که بد منشان تکوینه کردار را در خورد
و مزاره باشد بموجب بر لیغ معلی باستان ذلک نشان می آورد با
بختبارخان و هائز همراهان بظاهر دار اخلاقه رسید و نظر بیک

(۱۳)

چیله که از حضور پر نور برای خبر داری آن ادبار نصیب صدین
گشته بود باشارة والا شانزدهم ماه مذکور آمده دولت زمین بوس
دریافت و حقوق احوال و خامت مالش معروف بارگاه اقبال
داشته باز مخصوص شد و سه شبیه پیستم مطابق هفدهم شهریور امر
اعلی بصدر پیوست که آنخداون پژوه را با سپهر بیشکوه در حوضه
سر کشاده بر ماده غیلی بنشانند و نظر بیدک چیله در پس حوضه
نشسته و بهادر خان با افواج قاهره همراه گشته داخل شهر مازنده و
از راه میان شهر و بازار ددهلی کهنه بونه بحضور آباد رسانند و در
جامی محفوظی از عمارت خواص پوره آن که برای بودن او قرار
یافته بود نگاهدارند و غرض ازین تشریف آنکه همگی خانق خرد و
بزرگ و خاص و عام آن رمده بحث نیره سرانجام را بی شائمه
شک و ریب برای العین مشاهده نمایند و من بعد ژاژخایان
بیهده گو و راقعه طلبان فتنه جو را جامی سخنان لطائف و مجال
تصورات باطل نماند و در حدود و اطراف مملکت او باشان را بهانه.
اعداد و دست آبیز شورش بهم نرسد و بموجب حکم جلالت اثر آن
سیده روز برگشته اختیر را با پرسش بریک حوضه فیل نشانیده
آشکارا برای بازار داخل شهر کردند و از پای قلعه مبارکه گذرانیده
بغوئی که همه کس دیدند و احمدی را در وجود بی حود او شک
و شبیه نماند بشهر کهنه بردند و بر موجب حکم اشرف بحضور آباد
رسانیده در جامی که مقرر شده بود نگاهداشتند و بهادر خان بعد
معاودت از خضر آباد سعادت اندوز ملازمت اگسیر خاصیت گشته یکهزار
مهر بر سبیل نفر گذرانید و بعذایت خلعت خاص اختصاص پانت.

(۶۳۲)

برآوردن دارا بی شکوه از قید هستی

چون وجود ظلمت اندود آن نخل بی تمرگش و وجود جز برگ
غنه و فساد و خار فلالت و العاد چیزی در بار نداشت و ارکان
دین و دولت و قوامه شرع و ملت را احتمال انواع اختلال از بودن
او منصور بود چنانچه درین وقت نیز از آتش شرات وجودش
شارا فسادی جسته سانحه روی داد و در روز دوم برآوردن او بخضرا باشد
او باشان شهر و هر زه کلران کوچه و بازار بر افغانان بختیارخان
شوریده چندی را بضرب سنگ و چوب در هجوم عام از با درآورده
و برخی را خسته و محروم گردانیده نهایت بی اعتدالی کردند و
نژدیک بود که شعله فساد بالا گرفته فتوح عظیمی در شهر بهم رسید
لا جرم خدیو چهان را هم بحکم دین پروری و شریعت گستری وهم
با تقاضای مصلحت دولت و صروری ستودن غبار و جهود شهر آمد از
ساحت کشور هست و بود لازم آمده آن باطل پرست فلالت
نهاد را که افساد و العاد او هر یک عمل مستقله فرونشانیدن ظلمت
حیاتش شده بود پیش ازین برهم زن هنگامه امن دامن درخواه
افگن اهاس جمیعت حال عالمیان را نداشتند و آخر روز چهار
شب شنبه بیست و یکم ماه مذکور مطابق هزدهم شهر بور که همان روز
قضیه او باشان شهر (وی داد) بود فرمان قهرمان جلال صادر شد
که آن وحیم العاقبة را در خضرا باز از قید هستی برآورد و با هتمام
سیفخان و نظر بدگ چیله و چندی دیگر از چیلهای معتمد اوائل
شب پنج شنبه چراغ زندگانی او خاموش شده بنهانخانه عدم شناخت